

לקוטי תורה • פרשת במדבר • מאמר 22

וענין ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתיים

משמעות הפסוק "ממושבותיכם
תביאו לחם תנופה, שתיים [חלות]"

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל
אבי הרבי, רבי לוי יצחק

LikuteiTorah.com

הפרשה החסידית

[/likuteitorah.com/he/likutei-torah/bamidbar/22](https://likuteitorah.com/he/likutei-torah/bamidbar/22)

1 וענין ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שמים. הנה בחי' ק"ש [קריאת שמע] נקי ישיבה והיא העיקר בתפלה להיות מס"נ [מסירות נפש] באחד ושמים לפניה אינם

ופירוש "ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שמים" הוא כך: בחינת קריאת שמע נקראת "ישיבה", והיא העיקר בתפילה — להיות במסירות נפש כמילה "אחד". שתי הכרכות שלפניה אינן אלא הכנה.

אלא הכנה. והשמו"ע [והשמונה עשרה] שאח"כ הוא המשכה כו' אבל העיקר הוא בחי' מס"נ [מסירות נפש] וביטול היש בחינת ק"ש [קריאת שמע].

ואילו תפילת שמונה עשרה שלאחריה היא המשכה וכו'. אך העיקר הוא בחינת מסירות נפש וביטול היש שבבחינת קריאת שמע.

2 והענין כי להיות עצמותו ית' מרומם ונעלה למעלה מעלה מכל העולמות וכמאמר בורא קדושים ישתבח שמך כו' שהתהוותם מבחי' אור וזיו בלבד וכמשל האור שאינו ממהות עצם המאור כו' והענין הוא, שמכיוון שעצמותו יתברך מרוממת ונעלה הרכבה-הרכבה מעל כל העולמות, כפי שנאמר: "בורא קדושים, ישתבח שמך" וכו' — שהתהוותם היא מבחינת אור וזיו בלבד, בדומה לאור שאינו ממהותו של המאור עצמו וכו',

ובכל יום צ"ל נמשך אור חדש מן המאציל ונמשך בכתר וחכמה וכמ"ש בפע"ח [בפרי עץ חיים] [שער א' פ"ז [פרק ז']] שאין המשכה שביום זה כהמשכה דיום אתמול וממשיכים אור חדש ע"י התפלה

ולכן בכל יום צריך להימשך אור חדש מן המאציל, ולהימשך בכתר ובחכמה, וכפי שכתוב בפרי עץ חיים [שער א', פרק ז'], שהמשכה של יום זה אינה כהמשכה של אתמול. אור חדש נמשך באמצעות התפילה,

והיינו ע"י מס"נ [מסירות נפש] דייקא שגורם צחוק ותענוג עליון כו' [ועי' בפע"ח [בפרי עץ חיים] שער הק"ש [הקריאת שמע] פ"ו ופרק י"א וכמ"ש מזה בביאור ע"פ הראיני את מראיך כו']

וזהו דווקא באמצעות מסירות נפש, הגורמת לצחוק ותענוג עליון וכו'. [ועיינו בפרי עץ חיים, שער קריאת שמע, פרק ו' ופרק י"א, וכן במה שכתוב על כך בביאור על הפסוק "הראיני את מראיך" וכו'.]

וכמ"ש בלק"א [בלקוטי אמרים] בשם המגיד נ"ע [נשמתו עדן] המשל מלב מלכים אין חקר כשרוצים להמשיכו שיפנה לבקשת ההדיוט הוא ע"י שמביאים בנו הקטן שישתעשע בו או שמביאים דבר חדוש כמו צפור המדברת.

וכפי שכתוב בלקוטי אמרים בשם המגיד נשמתו עדן: המשל מן הפסוק "לב מלכים אין חקר". כאשר רוצים לעורר את המלך שיפנה לבקשתו של אדם פשוט, עושים זאת באמצעות הבאת בנו הקטן, שהוא משתעשע בו, או באמצעות הבאת דבר חדוש, כגון ציפור מדברת.

כי כלום חסר מבית המלך ואין כל זהב וכסף חשוב לנגדו מאומה רק איזה דבר חדוש.

שהרי, וכי חסר משהו בבית המלך? שום זהב וכסף אינו נחשב בעיניו כלל; רק דבר חדוש כלשהו.

כמ"כ [כמו כן] כתיב ממושבתיכם דייקא תביאו מבחי"י ישיבה שהוא ביי"ע משם דייקא הוא העלאת מ"נ [מ"יין נוקבין], וע"ד

כך גם נאמר: "ממושבתיכם" דווקא "תביאו" — מבחינת הישיבה, שהיא עולמות בריאה, יצירה ועשיה; דווקא משם היא העלאת מ"י. והדבר דומה לעניין של

באשה קראו מושב שהעלאת מ"י [מ"יין נוקבין] וחימום הנקבה גורם להזריע זרע הזכר כו' וכך ממושבתיכם תביאו והיינו שהוא עדי"מ דבר חדוש שהיש בטל.

[ש]באישה קראו "מושב", שכן העלאת מ"י וחימום הנקבה גורמים לה להזריע זרע זכר וכו'. וכך גם "ממושבתיכם תביאו": כלומר, בדרך משל זהו דבר חדוש — שהיש מתבטל.

3 ועי"ז דוקא מממשיכים מ"ד [מ"יין דוכריין] מבחי"י אצילות שהוא אלקות דאיהו וחיוהי חד וזהו תביאו לחם תנופה להמשיך האור בתורה ושתי הלחם ע"ג [על גבי] שני הכבשים מעלה ומוריד כו'.

ודווקא באמצעות זאת נמשכים מ"ד מבחינת אצילות, שהיא אלקות, [שבה] "הוא וחיותיו אחד". וזהו [פירוש] "תביאו לחם תנופה" — להמשיך את האור לתוך התורה. ואת שתי הלחם על גבי שני הכבשים מניפים מעלה ומטה וכו'.

[וע' בפע"ח [בפרי עץ חיים] שער הק"ש [הקריאת שמע] פ"ד במ"ש לכן גדולה מצות ק"ש [קריאת שמע] יותר מן התפלה שהרי מי שתורתו אומנתו מפסיק לק"ש [לקריאת שמע] ואינו מפסיק לתפלה ולהיות זוג או"א [אבא ואימא] עילאין ונעלם מאד אין בנו כח לעוררו בהיותנו בעולם האצילות

[ועיינו בפרי עץ חיים, שער קריאת שמע, פרק ד, בדברים שנכתבו שם: "לכן מצוות קריאת שמע גדולה מן התפלה, שהרי מי שתורתו אומנתו מפסיק לקריאת שמע ואינו מפסיק לתפלה. ומכיוון שזיווג אבא ואמא עילאין נסתר מאוד, אין לנו כוח לעורר אותו בהיותנו בעולם האצילות,

אך ורק בהיותנו בבריאה עכ"ל [עד כאן לשונו], והטעם י"ל [יש לומר] כנ"ל דמבריאה דוקא שהוא בחי' יש ודבר נפרד כשנעשה ביטול היש זהו דבר חידוש כמו עד"מ צפור המדברת משא"כ מה שהאצילות בטל אינו דבר חידוש

אלא רק בהיותנו בבריאה". עד כאן לשונו. ואת הטעם אפשר לומר, כפי שהוזכר לעיל: דווקא מבריאה, שהיא בחינת יש ודבר נפרד, כאשר היש מתבטל — זהו דבר מחודש, כמו, למשל, ציפור מדברת; ואילו העובדה שאצילות בטלה אינה דבר מחודש.

ולכן הגם שביטול האצ"י גדול יותר לאין קץ עכ"ז [עם כל זה] עיקר המשכת אור חדש להיות יחוד או"א [אבא ואימא] ממשיכים דייקא ע"י ק"ש [קריאת שמע]

ולכן, אף שהביטול של אצילות גדול לאין ערוך, בכל זאת עיקר המשכת האור החדש, כדי שיהיה זיווג אבא ואמא, נעשה דווקא באמצעות קריאת שמע,

שהוא ביטול היש דבי"ע כו', ועמ"ש עוד מענין זה בביאור ע"פ צאינה וראינה בסד"ה הנה להבין ענין. שהיא ביטול היש שבבי"ע וכו'. ועיינו עוד בענין זה בביאור על הפסוק "צאינה וראינה", בסוף הדיבור המתחיל "הנה להבין ענין".

4 וזהו ממושבתיכם דייקא תביאו לחם תנופה שמים ושתי הלחם הם או"א [אבא ואימא] או ב' מזלות מקור דאו"א [דאבא ואימא] וכמ"ש במ"א לחם בגימטריא מזלא וזהו ענין אני תורתך שעשעתי וענין שעשועים יום יום וכמבואר לעיל.

וזהו [הפירוש של] "ממושבתיכם" דווקא — "תביאו לחם תנופה שמים": שתי הלחם הן אבא ואמא (חכמה ובינה), או שני המזלות, שהם מקורם של אבא ואמא; וכמו שכתוב במקום אחר, "לחם" בגימטריה "מזלא". וזהו ענינם של "אני תורתך שעשעתי" ושל "שעשועים יום יום", כפי שהתבאר לעיל.

בזהר נזכר עוד מענין ואהיה אצלו אמון כו' (ח"א [חלק א'] ה' א'. כ"ב א'. קל"ד א'. מ"ז א' ח"ג [חלק ג']
קע"ח א'):]

בזהר נזכר עוד ענין "ואהיה אצלו אמון" וכו' (ח"א ה' א'. כ"ב א'. קל"ד א'. מ"ז א'; ח"ג קע"ח א').]

על המהדורה

המהדורה הזאת כוללת לשון המאמר והתרגום לעברית של ימינו.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

התרגום שלנו לעברית של ימינו, מתוך התרגום האנגלי שלנו מלשון הקודש, בלי הערות קה"ת: CC BY 4.0.

המהדורה כולה: CC BY-NC 4.0. מותר להעתיק, להדפיס ולהפיץ בחינם, בציון Kehot Publication Society ו־likuteitorah.com; אסור למכור.
/https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0

התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של likuteitorah.com בעזרת בינה מלאכותית (openai/gpt-6-luna-pro:batch), כשלשון המאמר לצדו לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725). למה ללמוד, וברכות הרבי: /likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha (Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309).

מיזם חינוכי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל־Sefaria או לספריית ליובאוויטש. © likuteitorah.com

מתוך /likuteitorah.com/he/likutei-torah/bamidbar/22

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק